

וחזרות הפערת ממערב לצפון
ונפרשת בפרישה, ומתגלה צבר
שאחו בצד הפערת ונבקה
שמסתהרת למטה ונעשה באր
הצפון. וסוד זה בראשית, ב'ת
א"ש, י" היא הפערת, ר' י" היא
הפרישה שנפרשת ונראית אחד
ולא שניים, שהרי הנבקה נכנעת
למטה.

ואם תאמר, האות ר' הכל פרישה
את למטה ולמטה - כך הוא,
שלא נפרד לשם זהה מזה, הכל
הוא אלהים. חזרה הפערת
מעריך למזרח, נפרשה פריסמה
לשני צדדים, בצד המזרח ובצד
המערב. פין שהפערת עומדת
במזרח ובמערב, אזי שמה
נמצאת לחברו בראי, ובת זו
נכלהת בעטרותיה בראי ועומדת
בשלמותה. ואז הוא בסוד שלו,
בראשית, בלי פרוד כלל.

ובנוגד שלשה זמנים אלו עולים
ישראל שלשה זמנים לחג חגם.
בפסח חזרות הפערת בצד דרום
ומערב, איזו אורה בת עומדת
באברהם והיא ב'ת רא"ש, רשם
הכל ולא הכל גמור, שהרי שני
ברובים אלו אינם בשלמות
בראי, שהרי ישמעאל יוצא
ומקטרג. ומימים ראש השנה ועד
ימי ספות חזרות הפערת מצפון
למערב, איזו אורה בת נכנעת
ועומדת ביצחק ולא בשמה,
והיא ב'ת א"ש, והם אינם
בשלמות. ועל זה אין שם הכל
כלל, שהרי עשו יוצא ומקטרג.
בסבות עליה בת זו ונשלמת בו
ביצחק ומתיברים זה זהה, ואיזו
הכל גמור, עד שפרקן הרגו
וחבריו נמצאו. בשבועות, עצרת,
חזרות הפערת בצד מזרח ומערב
ואז שלמות נמצאת, וחייבות

אתהדר פפורתא ממערב לצפון ואותפרס
בפרישו, ואותגלייא דבר דעתאחד
בסטרא דפפורתא נוקבא אטטמרת למתא
ואותבעידת באר דצפון. ורוא דא בראשית
ב'ת א"ש, י' פפורתא ר' (נ"א) פרישו ואתפרס
ואותחזין חד ולא תרין, דהא נוקבא אתכפייא
למתא.

נאי תימא ר' כלל חד פרישו עילא ותטא, וכי
הוא דלא אפריש שמא דא מן דא, כלל
אייהו אלהים. אתהדר פפורתא ממערב
למזרח, פריש פרישו בתראי סטרין, בסטרא
DEMORAH ובסטרא DEMURB. בין דפפורתא
קיימה במזרח ומערב, כדי חודה אשתקה
וחברוא בדקה יאות, והאי בת אטפלילה
בעיטהא בדקה יאות, וקיימה באשלמותא.
וכדין אייהו ברזא דיליה בראשית כלל פרויקא
כלל.

וילקבָּל תלת זמנים אלין, סלקין ישראל תלת
זמנים למייחג חגייהו. בפסח אתהדר
פפורתא בסטר דרום ומערב, וכדין היה בת
קיימה באברהם ואיהי ב'ת רא"ש ותמן הכלל
ולאו הכל גמור. דהא תרין ברובין אלין לאו
איןון באשלמותא בדקה יאות, דהא ישמעאל
נפקא ומקטרגא. מיום ראש השנה עד
יומא דספות אתהדר פפורתא מצפון למערב,
כדין הא בת אתכפייא וקיימה ביה ביצחק
ולאו בחודה ואיהו ב'ת א"ש וainon לאו
באשלמותא. ועל דא לית תפון הלילא כלל,
דהא עשו נפקא ומקטרגא.

במוסבות סלקא הא בת ואשלימות ביה
ביצחק ומתחברן דא בדא, וכדין
הכל גמור. עד דאשכפייך רוגזא וחברותא
אשתקה. בשבועות עצרת אתהדר פפורתא
בסטרא מזרח ומערב כדין

ורבקות היה בכל האדרים
ושמחה של עליונים ומחותנים.
ואז, (תהלים מט) תורה ה' תמייקה
משיבת נפש. ובשלשה זמנים
אליו חזרת הפערת בצדקה
ברואי.

כפרת זו נפרשת למעלה תוך
אותה נקדה נעלמת באור
הראשון שוגר, ואחר ברק נפרשת
בשלמות ושותה על הפעסה
הראשונה. וכך אשר סוככים בפני
הכrobים על פורת זו כדי לסוכך
על הפערת שלא תהיה בגלווי,
כפורת - כפרת כתוב. וכך אשר בא
האור העליון, אוטם הרכובים
מפני בכנפיהם ומעליהם אוטם
למעלה, ואומרים שירה מרובי
השמחה היא של אותו אור.
וכרגמת זה הוא למטה, והפערת
חוורת, ומאותם השלה והאחד
היו כרובים ימין ושמאל. הימין
שותה בו רוח של מעלה אותו
צד. וחשmal שתה לא מערב
בחזרת הפערת, עומדת אצל הצד
שמallow, ושותה בו רוח נקבה,
ומתחברים זה בזה בחביבות של
זכר ונקבה. וכן לכל האדרים
בסבוכ הפערת, ולעולם הם
שנים, זכר ונקבה, למטה בעולם

זהה הם שניים ולא יותר.
אם אמר למעלה, הוזיל (ולא)
אריך דבקות בפערת איך פחו
הפערת? ודאי באותה החזרה
מתדבקים זה בזה ותמיד נדבק
בה. וכרגמת הרכובים שהם
למעלה, כך עומדים על אותן
והרי בארכו הסוד שבתוכם פרשי
כנפים סככים, ולא כתוב פרושי
כנפים סוככים. אלא על אותן
היו עמדים.

ומנין ידועים היו מעלים בכנפיהם
ופורשים אוטם למעלה בכל יום,
והיו מסתדרים ומחפים על
הפערת, ועל זה באות ונס היה

שלימו אשפה וחביבו ודקוקתא יהו בכל
סטרין וחרודה דעלאי ותפאי. וכדין, (קהלים מ"ט)
תורת ה' תמייקה משיבת נפש. ובתלת זמנים
אלין כפורה אהדרת בסטראה בדקה יאות.
בפירת דא אתפרס לעילא גו ההייא נקייה
טמירא, בניריו קדמאתה דאתפרסא,
לבטר אתפרס בשלימיו ושריא על ההוא
פריסו קדמאתה כד אתחפיין גרפוי כרובים על
האי כפורה, בגין דאתחפייא כפורה ולא יהא
באתגליה. כפורה בפירות כתיב, כד אתי
בניריו לעלה, אינון כרובים בטשי בגדפייהו
וסלקין לון לעילא, ואמרין שירטה מסגיאו
דההוא חרודה דההוא נהיר. בגונא דא לתפא
ופפורה אהדר זמאן תלאה וחד, הו
ברובים ימין ושמאל, ימין שרייא ביה
רווחא לעילא מההוא סטרא, ושמאל דההוא
למערב באדרותא דכפורה קאים לגביה
בסטר שמאל, ושריא ביה רווחא דנויקבא,
ואתחבר דא ברא בחביבו דרך ונויקבא. וכן
לכל סטרין באדרותא דכפורה, ולעולם
הריין איון, דבר וניקבא. לתפא בהאי עלמא
איןון תרין ולא יתיר.

ואי תמא לעילא הואיל (ילא) ויאצטריד
דקוקתא בפפורתא, איך יתادر פפורתא.
ודאי בההוא אהדרותא אתפרק דא ברא ותדר
אתפרק בה בגונא דכרובים. אינון לעילא
קיימין על את ונישא, והא אויקמן רזא
דכתיב, פרשי כנפים סוככים ולא כתיב
פרושי כנפים סוככים אלא על את ונישא והוא
קיימין.

ומנין ידיעאן הוא סלקאן גרפיהו ופרשין לון
לעילא בכל יומא, והו מתקדרן
ומחפיין על כפורה, ועל דא בא את ונישא והוא